

БИОГРАФИЈА

Научни саветник **др Миле М. Бугарин** је рођен 1962. године у Бијелом Пољу. Дипломирао је на Рударско-геолошком факултету Универзитета у Београду, на Смеру за истраживање лежишта минералних сировина, где је стекао магистарску и докторску диплому. У звање научног саветника изабран је 26.03.2014. године. Од заснивања радног односа у РТБ-у Бор, односно Институт за бакар (сада Институт за рударство и металургију Бор), обављао је различите дужности везане за процесе геолошких истраживања, прераде металних и неметалних минералних сировина и заштите отпадних вода из рудничких и металуршких постројења. Од 2014. године изабран је на место директора ИРМ Бор, на коме се и данас налази. Аутор и коаутор више од 150 научних и стручних радова националног и међународног значаја. Публиковао је 14 радова у различитим категоријама међународно признатих научних часописа са SCI листе. Аутор је пет монографија националног значаја. По позиву је одржао више предавања на међународним научним скуповима. У часописима са ISI листе цитиран је укупно 8 пута (према подацима цитираности Универзитетске библиотеке „Светозар Марковић“). Посебно значајни резултати научног рада кандидата се огледају у следећим областима: истраживање лежишта минералних сировина; изучавање и разрада генетских модела лежишта злата и бакра; развој геолошко-економске оцене минералних ресурса са акцентом на анализи физичких показатеља инвестиција; развој хидрометалуршког процеса валоризације бакра из раскривке са напуштеног рудника Церово; физичко-хемијска карактеризација отпадних индустријских вода у РТБ Бор, које су настале у процесу производње бакра, као и отпадних рудничких вода које су акумулиране у одложеним флотацијским јаловиштима и коповским раскривкама под утицајем атмосферилија, на бројним активностима у оквиру рударских пројеката за чврсте минералне ресурсе и др. Активно је учествовао у формирању акредитованих лабораторија у Институту за рударство и металургију Бор са великим бројем акредитованих метода, и то: Лабораторија за хемијска испитивања, Лабораторија за геомеханику, Лабораторија за електрична и громобранска испитивања и испитивања ужади, Лабораторија за физичко-механичка испитивања металних и неметалних сировина, Лабораторија за испитивање отпада. Формирао је истраживачку групу са којом је урадио комплетно постројење за добијање злата из алувијона реке Велики Пек на локацији Благојев Камен. На пољу међународне сарадње, руководио је израдом 7 пројеката, а био је и учесник 4 пројекта финансираних из фондова Европске уније. На националном плану је руководио израдом и учествовао у реализацији 58 стручних пројеката. Био је председник 6 организационих одбора научних скупова и члан организационих одбора 5 скупова. Са више института и факултета у земљи и иностранству је успоставио пословно-техничку сарадњу, од чега се посебно издваја сарадња са институцијама и компанијама из Јапана, Румуније, Немачке, Холандије и Кипра. Учествовао је у изради и реализацији више десетина привредних и научно-истраживачких пројеката и друге техничко-инвестиционе документације која се односи на лежишта металних и неметалних минералних сировина, лежишта угља, израду инфраструктурних технолошких објеката, ревизија, експертиза итд., како у земљи, тако и у иностранству. Године 1996. изабран је у звање доцента на Техничком факултету у Бору, Универзитета у Београду на предметима Лежишта минералних сировина, Истражно бушење и Минерологија са петрологијом. Наставу је одржавао све до 1999. године, када је због повећаног обима посла у матичној организацији (ИРМ Бор) престао са даљим ангажманом.